

dh, Caisteal
n, ach aon-
gun earnais.
lach fein air
bradan as a
obh aca leis
dh'fhag iad
le'n aite san
id eile de na
ha fein, mar
msa ceithir
eadh Domh-
an do chuir-
n Prionnsa a
ean Ghaedh-
neamh agus
Leoid? Is
sa Tearlach,
ha mi 'ga m'
r an oidheche
ann an oichd-
nair, agus am
a Domhnall
an an adhair
in am fogus;
h. Bha aca
bh aca aon

d a mach gu
a ghaoth gu
bhuaireasach;
Leoid riamh
mi-shealbh.
agus bha iad
n oidheche co
bord e'ait an
am bata, no
anach, far an

biodh e ro chunnartach do'n Phrionnsa dol, a thaobh an airm a bh'ann san Eilean. Faidheoidh chaidherieach air an eagat, shoillsich an latha, agus thuig iad gur ann air corsa an Eilean-fhada bha iad. Chaidh iad air tìr air Rugha Roisinis, ceann na h-aird-an-Ear do dh'Eilean Beinne-mhaoil; tharruing iad am bata air tìr, agus rinn iad deas beagan bidh leis a mhin a bh'aca, agus le feoil mairt a ghlae agus a mharbh iad.

Chum a thuigsinn an cunnart san robh am Prionnsa, is coir innse gun robh deich-mìle-fichead pnuud Sasunnach de airgiod cinn air a thairgse as, leis an rioghachd; agus bha saighdearan agus soithichean cogaidh air an caramh anns gach aite far an saoiladh iad am bitheadh e. B' i aithne Dhiuchd Uilleam do na daoine a bh'air a thoir, *Gun aon phrìosunach a ghlacadh—tha sibh ga m' thuigsinn deir esan.*

Cha'n'eil e nar comas, mion-chunntas a thoirt air gach lèsgadh agus creachadh a rinneadh air luchd-leannhuinn Thearlach, agus tha e na dh'fhaoidte co ionchuidh gun rachadh an di-chuimhneachadh gu tur; cha mho tha e nar comas gach caol-theanadh a dh'fhiosraich e fein a chuir an ceill.

Tha e duilich a chreidsinn gach cunnart agus gabhadh as an d'fhainig e, air ais agus air adhart, eadar Leobhas agus an t-Eilean fada, ach cha do chaill e fein air an sam bith a mhisneach; cha do dhiobair duine riamh e, ris an d'earb se e fein; agus ge b'ard an t-airgiod-ciunn a bh' as, agus ge bu bhoichd an sluagh a bha e nam measg, cha robh a h-aon diubh leis nach b'fhearr am has fhulang na a bhrath.

Is an 'nuair nach robh dol as aige is e air a chlaoidh gu goirt dh'earb e e fein ri Ainneir uasail, nach feudar ainmeachadh ach leis a mheas is airde. B' sin Fionnaghal Nic' Dhomhnuill nighean do Fhear Binnle-mhuilinn ann an Uist, a chinn-a-deas; bean-uasa' og aillidh, a bha ainmeil r'a linn fein, arson gach beus bu chluaitiche. Bha oide na mna uaisle so na cheannard air feachd an rìgh, a thachair a bhi'n Uist air an am, agus fhuair ise cead-sgrìobhta fo a laimh air a son fein, a gille, agus a searbhanta, chum an leigeadh thairis do'n Eilean-sgiathanach. B'e 'n gille thug-